

Nordfyns Kommune
Mette Lambæk Holmboe
Rådhuset, Østergade 23
5400 Bogense

Kystdirektoratet
J.nr. 18/01496-7
11-12-2019

Afgørelse på ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på bynære arealer i eller omkring havne i Nordfyns Kommune

I medfør af naturbeskyttelseslovens¹ § 69, stk. 3, jf. § 69, stk. 1, har Kystdirektoratet truffet følgende afgørelse:

- Ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på/ved Klintebjerg Havn og Bogense Havn imødekommes delvist.
- Ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på/ved Otterup Lystbådehavn imødekommes ikke.

Begrundelsen for afgørelsen samt kortbilag fremgår af bilag 1-3.

Kystdirektoratet vil sørge for, at strandbeskyttelseslinjens forløb tilrettes i matrikelkortet.

Ansøgning

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, fremgår, at miljø- og fødevareministeren kan bestemme, at lovens § 15 (om strandbeskyttelse) ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Af lovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Det fremgår videre, at miljø- og fødevareministeren kan træffe én samlet afgørelse efter denne bestemmelse for den enkelte kommune, og at ansøgning skal være indsendt inden den 1. juni 2018.

Nordfyns Kommune har den 31. maj 2018 ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i og omkring tre havne:

- Klintebjerg Havn
- Bogense Havn
- Otterup Lystbådehavn

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse

Baggrund og lovbemærkninger

I juni 2016 blev Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne enige om aftalen "Danmark i bedre balance – Bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder i hele landet", som Liberal Alliance siden har tilsluttet sig. Af aftalen fremgår, at naturbeskyttelseslovens regler om strandbeskyttelseslinjen ændres, så kommunerne får mulighed for at søge miljø- og fødevareministeren om at få strandbeskyttelseslinjen ophævet på havne og på arealer mellem by og havn (både på arealer mellem by og havn i byzone og for tilsvarende helt bynære arealer i landzone).

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. 122 (lov om ændring af lov om naturbeskyttelse), der blev fremsat den 25. januar 2017, at den gældende strandbeskyttelseslinje er fastlagt, så de havne, der ligger integreret i en by, er undtaget fra strandbeskyttelse, mens de havne, der ligger fremskudt foran en by eller på anden måde ligger afgrænset fra byen og som har en åben karakter uden sammenhængende bebyggelse, er fuldt omfattet af strandbeskyttelse. Det indebærer, at det på nogle havne og på arealer mellem byen og havnen kan være vanskeligt for kommunen at planlægge for nye initiativer som f.eks. faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål.

Det fremgår videre af lovbemærkningerne, at kriterierne for at imødekomme en kommunal ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, vil være baseret på en samlet vurdering af de landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige forhold på stedet og de eksisterende, konkrete bebyggelsesforhold på havnen og på kysten set i forhold til havnens karakter og afstanden mellem byen og havnen. Endvidere fremgår det af lovbemærkningerne, at hvor der er tale om større havne eller havne med væsentlig, eksisterende bebyggelse, der ligger tæt på byen, vil strandbeskyttelseslinjen som udgangspunkt kunne ophæves.

Hvor der er tale om arealer, der ligger som en bræmme mellem byen og havnen, vil en ophævelse af strandbeskyttelseslinjen forudsætte, at der dog landskabeligt er en vis sammenhæng mellem byen og havnen, som skaber mulighed for at knytte byen og havnen tættere sammen. Der tænkes på mindre arealer, der adskiller byen og havnen, eller "lommer", der i dag ligger klemmt inde i et havneområde eller mellem havnen og de bebyggede byzonearealer. Der vil ikke kunne søges om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på åbne kyststrækninger, og der vil som udgangspunkt ikke kunne ske ophævelse på og ved små naturhavne. Endelig fremgår det af lovbemærkningerne, at for arealer i Natura 2000-områder vil mulighederne for at ophæve strandbeskyttelseslinjen forudsætte en særlig vurdering.

Det er ikke et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, men det fremgår forudsætningsvist af såvel den politiske aftale forud for lovændringen og af lovbemærkningerne, at der skal være tale om lokaliteter, hvor der kan planlægges for nye aktiviteter, herunder faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål.

Kystdirektoratets vurdering af kommunernes ansøgninger

Kystdirektoratet har modtaget ansøgning fra 47 kommuner om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på i alt 166 forskellige lokaliteter.

Ved den indledende gennemgang af ansøgningerne bemærkede Kystdirektoratet, at nogle kommuner tilsyneladende ikke havde været opmærksomme på, at u-matrikulerede arealer kan være omfattet af strandbeskyttelse, selv om det ikke fremgår af strandbeskyttelsestemaet i Arealinfo og andre kortværk. Dette skyldes, at strandbeskyttelsestemaet er tilknyttet matrikelkortet. Kystdirektoratet fremsendte derfor en orientering herom til alle 47 kommuner og bad om en tilbagemelding, såfremt oplysningen gav anledning til ændring i afgrænsningen af de ansøgte arealer. Orienteringsbrevet har medført ændringer i flere af ansøgningerne.

Kystdirektoratet har fra lokale borgere, foreninger og klubber uopfordret modtaget indsigelser/bemærkninger til nogle af ansøgningerne. De relevante kommuner er blevet orienteret herom og har fået mulighed for at indsende eventuelle kommentarer til Kystdirektoratet. Flere kommuner har indsendt kommentarer til disse indsigelser/bemærkninger, men ingen ansøgninger er i den forbindelse ændret eller trukket tilbage.

På baggrund af lovbemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, har Kystdirektoratet foretaget en samlet vurdering af de landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige forhold på stedet og de eksisterende, konkrete bebyggelsesforhold på havnen og på kysten set i forhold til havnens karakter og afstanden mellem byen og havnen.

Af lovens § 69, stk. 3, fremgår, at der skal være tale om bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan således ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis blot havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

I den konkrete, samlede vurdering af den enkelte lokalitet har flere forskellige og i nogle tilfælde modsatrettede hensyn indgået i afvejningen. Der er således lagt vægt på, om der på trods af fraværet af en egentlig bymæssig bebyggelse af en vis, mindre størrelse dog er en spredt bebyggelse af en vis, mindre størrelse i nærheden af den ansøgte lokalitet. Det har herunder i videst muligt omfang indgået i vurderingen, om ansøgningen vedrører en lille ø, da de små øer kan være særligt afhængige af mulighederne for at kunne udvikle faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål. På små øer er der således stillet lempeligere krav til hvor få beboelser, der skal til, og i hvilken afstand fra havnen, de ligger, for at det kan karakteriseres som bymæssig bebyggelse henholdsvis en bynær havn.

Sommerhusområder og feriebybebyggelser i nærheden af et ansøgt areal anses ikke i sig selv for at udgøre en bymæssig bebyggelse i lovens forstand, da udnyttelsen er ekstensiv sammenholdt med helårsbeboelse, men sommerhusområder og feriebybebyggelser er i visse tilfælde indgået i den samlede vurdering af, om der er tale om en bynær havn, hvis der er tale om store,

sammenhængende sommerhusområder eller feriebybebyggelser, der ligger tæt på en havn.

Campingpladser er på grund af den ekstensive udnyttelse af arealerne heller ikke anset for at være bymæssig bebyggelse. Af samme grund er campingpladser, hvor der er søgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen blevet vurderet som om, arealet var ubebygget, hvorfor det er campingpladsarealets beliggenhed i forhold til en havn og til en eventuel bymæssig bebyggelse på stedet, der har været afgørende for, om der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på en campingplads.

Hvis der er søgt om ophævelse på arealer, der ligger "ved siden af" en havn, men hvor sådanne arealer åbner mulighed for at binde bymæssig bebyggelse og havn sammen, har det indgået i den samlede vurdering. Hvis afstanden mellem bebyggelse og havn er relativt stor, og de ansøgte arealer derfor ikke kan karakteriseres som en "bræmme" eller en "lomme" har det som hovedregel talt imod at ophæve strandbeskyttelsen. Hvis afstanden mellem havn og bymæssig bebyggelse er relativt stor, men de ansøgte arealer ligger i et meget stort og fuldt udbygget område med mange tusinde beboere, som det f.eks. ses ved Køge Bugt, har det indgået i vurderingen.

Som det fremgår af lovens forarbejder, skal de naturbeskyttelsesmæssige forhold indgå i afvejningen af, om strandbeskyttelsen kan ophæves. De naturbeskyttelsesmæssige forhold på den ansøgte lokalitet er indgået i den samlede afvejning således:

Hvis et ansøgt areal er fredet efter reglerne i naturbeskyttelseslovens kapitel 6, har vurderingen været, at hensynet til de fredede arealer og dermed varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn som altovervejende hovedregel taler for, at strandbeskyttelsen på fredede arealer ikke ophæves undtagen i de få tilfælde, hvor et sådant areal er helt bebygget eller befæstet.

Beskyttelsen af Natura 2000-områder varetages af forskellige lovgivninger som f.eks. strandbeskyttelsen, § 3-beskyttelsen og fredninger efter naturbeskyttelsesloven og af planlovgivningen. En ophævelse af strandbeskyttelsen på et Natura 2000-areal ville kunne medføre, at hensynet til Natura 2000-beskyttelsen ikke i alle tilfælde ville blive varetaget, hvis den potentielle, fremtidige udnyttelse af arealet ikke kræver en myndighedsbehandling som f.eks. en dispensation fra strandbeskyttelsen eller kræver lokalplanlægning eller byggetilladelse.

Hvis et ansøgt areal er helt omfattet af Natura 2000-beskyttelse, er det derfor som altovervejende hovedregel vurderet, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves, medmindre der er tale om et havneareal. Hvis et ansøgt areal kun delvist er omfattet af Natura 2000-beskyttelse, ophæves strandbeskyttelsen i givet fald kun på den del af det ansøgte areal, der ikke er Natura 2000-beskyttet. Såvel for sådanne Natura 2000-arealer som for ansøgte arealer, der ikke er omfattet af Natura 2000-beskyttelse, men som støder op til et Natura 2000-område, eller for ansøgte arealer, hvor der ligger et Natura 2000-område inden for en vis afstand af

det ansøgte areal, er det anført i den konkrete afgørelse, at kommunen forud for en eventuel senere udnyttelse af arealet skal foretage en særlig vurdering.

Hvis et ansøgt areal fuldt ud eller overvejende er omfattet af naturtypebeskyttelsen efter naturbeskyttelseslovens § 3 – og dermed som hovedregel er omfattet af forbuddet mod tilstandsændringer – har vurderingen været, at hensynet til de § 3-beskyttede arealer og dermed varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn taler for, at strandbeskyttelsen på § 3-beskyttede arealer ikke ophæves. Hvis et ansøgt areal kun i beskedent eller begrænset omfang er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, ophæves strandbeskyttelsen for det ansøgte areal, idet det samtidig anføres i den konkrete afgørelse, at § 3-beskyttelsen gælder uændret, og at kommunalbestyrelsens mulighed for at dispensere fra § 3-beskyttelsen tilsvarende gælder uændret – dvs. uanset om strandbeskyttelseslinjen er ophævet eller ikke.

Det bemærkes i øvrigt, at ændringerne i juni 2017 af naturbeskyttelseslovens regler om strandbeskyttelseslinjen blandt andet åbner mulighed for, at klubber, foreninger og institutioner med tilknytning til kyst og strand på lokalplanlagte havne - uden krav om forudgående dispensation - kan opføre f.eks. skure til opbevaring, bålhytter, shelters m.v., ligesom tomme bygninger på havne - uden krav om forudgående dispensation - kan indrettes til f.eks. kiosker, souvenirbutikker, caféer, overnatning m.m.

Desuden har klubber, foreninger og institutioner fået mulighed for at få dispensation til at etablere forskellige faciliteter ved stranden, hvis de opføres i tilknytning til eksisterende aktiviteter, f.eks. ved en parkeringsplads eller en vejnedkørsel, og hvis arealet er omfattet af en lokalplan, der giver mulighed for opførelse af et nærmere bestemt antal bygninger og anlæg. Turismevirksomheder har fået flere muligheder for at få dispensation til at opføre mindre anlæg i tilknytning til virksomhedens eksisterende bebyggelse, og kommunerne har fået mulighed for at få dispensation til at etablere træfortove på stranden for at skabe øget tilgængelighed. Endelig er der som hidtil adgang til at søge dispensation fra strandbeskyttelsen til mindre foranstaltninger til støtte for friluftslivet og dermed til fremme af turismen.

Kommunen skal offentliggøre denne afgørelse

Det fremgår af § 7 i Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 1066 af 21. august 2018 om bygge- og beskyttelseslinjer, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de afgørelser, som Kystdirektoratet træffer i henhold til lovens § 69, stk. 1, vedrørende ændring eller ophævelse af beskyttelseslinjer i lovens § 15. Det fremgår videre, at offentliggørelse finder sted i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 6, stk. 2, og stk. 3, nr. 1-2. Heraf følger, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at offentliggørelse kan ske udelukkende på kommunens hjemmeside. Det følger desuden, at kommunalbestyrelsens offentliggørelse skal indeholde oplysning om hovedindholdet af afgørelsen og hvilke ejendomme eller dele af ejendomme, der er omfattet af afgørelsen.

Herudover skal Kystdirektoratet foreslå, at kommunalbestyrelsen særskilt informerer de private lodsejere, hvor strandbeskyttelseslinjen ændres/ophæves på

deres egen ejendom som følge af kommunens ansøgning herom og Kystdirektoratets afgørelse herom. Kystdirektoratet vil på sin hjemmeside offentliggøre nærværende afgørelse i sin helhed.

Klage og søgsmål

Afgørelser truffet efter naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 78, stk. 4, i naturbeskyttelsesloven og § 30 i bekendtgørelse nr. 949 af 30. juni 2017 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Naturstyrelsen herunder Kystdirektoratet.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Med venlig hilsen

Hans Erik Cutoi-Toft
Områdechef

NORDFYNS KOMMUNE

Bilag 1

Klintebjerg Havn

Ansøgning

Nordfyns Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer på og ved Klintebjerg Havn, se figur 1.

Figur 1. Kortudsnittet viser Nordfyns Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på og ved Klintebjerg Havn. De ansøgte arealer er markeret med rødt omrids.

Sagens oplysninger

Klintebjerg er en lille bymæssig bebyggelse med en mindre havn, der ligger i Odense Fjord ca. 5 km sydøst for Otterup.

Havnen fungerer som lystbådehavn og færgehavn med forbindelse til Vigelsø. Nord for havnen og i umiddelbar tilknytning til denne ligger byen Klintebjerg. Se figur 2.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Klintebjerg Havn syd for Klintebjerg By. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

De ansøgte arealer er ikke omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

I den nordøstlige del af det ansøgte areal indgår en bræmme, der er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (strandeng).

Klintebjerg Havn og størstedelen af de øvrige ansøgte arealer ligger i Natura 2000-område nr. 110, Odense Fjord (Habitatområde nr. 94, Fuglebeskyttelsesområde nr. 75). I den nordøstlige del af det ansøgte areal er et lille hjørne kortlagt som habitatnatur (strandeng).

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 94

Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Vadeflade (1140)
	Lagune* (1150)	Bugt (1160)
	Rev (1170)	Strandvold med enårige planter (1210)
	Strandvold med flerårige planter (1220)	Kystklint/klippe (1230)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Søbred med småurter (3130)	Vandløb (3260)
	Våd hede (4010)	Tør hede (4030)
	Enekrat (5130)	Kalkoverdrev* (6210)
	Tidvis våd eng (6410)	Urtebræmme (6430)
	Kildevæld* (7220)	Rigkær (7230)
	Bøg på muld (9130)	Ege-blandskov (9160)
Arter:	Skæv vindelsnegl (1014)	

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 75

Fugle:	knopsvane (T)	sangsvane (T)
	havørn (TY)	rørhøg (Y)
	blishøne (T)	klyde (Y)
	hjejle (T)	splitterne (Y)
	fjordterne (Y)	havterne (Y)

Da det på tidspunktet for Kystdirektoratets vurdering af ansøgningen ikke er et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, skal Kystdirektoratet gøre opmærksom på følgende:

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, skal myndighederne forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer, f.eks. til etablering af faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål, foretage en såkaldt væsentlighedsvurdering - det vil sige en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området ikke kan udelukkes, skal der foretages en såkaldt konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område.

Viser konsekvensvurderingen, at projektet risikerer at skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne.

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af

strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at Klintebjerg Havn med en lokalisering i umiddelbar tilknytning til den bymæssige bebyggelse i Klintebjerg kan karakteriseres som en bynær havn, hvorfor strandbeskyttelseslinjen som udgangspunkt kan ophæves.

Havnen og størstedelen af de øvrige arealer, hvor der er ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, ligger imidlertid i et Natura 2000-område og/eller er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (strandeng). Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, jf. bemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, taler for, at strandbeskyttelseslinjen alene ophæves på de befæstede havnearealer på Klintebjerg Havn samt på vej- og parkeringsarealerne nord for havnen, der ligger uden for Natura 2000-området.

Kystdirektoratet kan således delvist imødekomme Nordfyns Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på og ved Klintebjerg Havn.

På baggrund af afgørelsen vil Kystdirektoratet ændre strandbeskyttelseslinjens forløb som det fremgår af kortet i figur 3.

Figur 3. Kortudsnittet viser det nye forløb af strandbeskyttelseslinjen på og ved Klintebjerg Havn som fastlagt af Kystdirektoratet.

NORDFYNS KOMMUNE

Bilag 2

Bogense Havn

Ansøgning

Nordfyns Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer ved Bogense Havn, se figur 1.

Figur 1. Kortudsnippet viser Nordfyns Kommunes forslag til ophævelse af strandbeskyttelseslinjen ved Bogense Havn. De ansøgte arealer er markeret med rødt omrids.

Sagens oplysninger

Bogense Havn ligger fremskudt foran Bogense. Bogense Havn er en større havn med plads til ca. 700 lystbåde. På havnen er der desuden boliger, butikker og diverse faciliteter. Bogense Havn er ikke omfattet af strandbeskyttelse, se figur 2.

Arealerne, hvor der er ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, ligger sydvest for havnen. De ansøgte arealer er hovedsagelig et naturområde og en mindre del er et område med ferieboliger.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Bogense Havn midt i billedet. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

De ansøgte arealer er ikke omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

En del af det ansøgte er mod sydøst omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (strandeng).

Den nordvestlige del af det ansøgte ligger i Natura 2000-område nr. 108, Æbelø, havet syd for og Næraå (Habitatområde nr. 92, Fuglebeskyttelsesområde nr. 76, Ramsarområde nr. 16).

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 92

Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Vadeflade (1140)
	Lagune* (1150)	Bugt (1160)
	Rev (1170)	Strandvold med enårige planter (1210)
	Strandvold med flerårige planter (1220)	Kystklint/klippe (1230)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Forklit (2110)	Hvid klit (2120)
	Grå/grøn klit (2130)	Klithede* (2140)
	Kransnålalge-sø (3140)	Næringsrig sø (3150)
	Vandløb (3260)	Kalkoverdrev* (6210)
	Surt overdrev* (6230)	Urtebræmme (6430)
	Kildevæld* (7220)	Rigkær (7230)
	Bøg på mor (9110)	Bøg på muld (9130)
	Ege-blandskov (9160)	Elle- og askeskov* (91E0)
Arter:	Sumpvindelsnegl (1016)	Stor vandsalamander (1166)
	Marsvin (1351)	Spættet sæl (1365)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 76

Fugle:	sangsvane (T)	lysbuget knortegås (T)
	havørn (Y)	rørhøg (Y)
	klyde (Y)	splitterne (Y)
	havterne (Y)	dværgterne (Y)
	mosehornugle (Y)	

Da det på tidspunktet for Kystdirektoratets vurdering af ansøgningen ikke er et krav, at der ved kommunens ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er redegjort for kommunens eventuelle planer eller overvejelser for den fremtidige anvendelse af arealet, skal Kystdirektoratet gøre opmærksom på følgende:

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, skal myndighederne forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer, f.eks. til etablering af faciliteter til overnatning, butiksliv og turismeformål, foretage en såkaldt væsentlighedsvurdering - det vil sige en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området ikke kan udelukkes, skal der foretages en såkaldt konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område.

Viser konsekvensvurderingen, at projektet risikerer at skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne.

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Da havnen ligger i tæt tilknytning til Bogense, er der tale om en bynær havn.

Naturareal

Størstedelen af de ansøgte arealer ligger i Natura 2000-området og/eller er omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 (strandeng). Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at varetagelsen af de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, jf. bemærkningerne til lovens § 69, stk. 3, taler for, at strandbeskyttelseslinjen ikke ophæves på disse arealer på trods af, at der er tale om arealer omkring en bynær havn.

Bebygget areal omfattet af partiel byplanvedtægt

Den resterende, mindre del af det ansøgte areal er et bebygget område, hvor der er opført ferieboliger i 2008 i overensstemmelse med en partiel byplanvedtægt fra 1976. Af Nordfyns Kommunes ansøgning fremgår, at det er kommunens forhåbning, at ophævelsen af strandbeskyttelsen i dette område kan betragtes som en faktuel rettelse.

Arealet blev omfattet af strandbeskyttelse i 2001 i forbindelse med en generel udvidelse af strandbeskyttelseslinjen fra 100 meter til 300 meter. De udvidede beskyttelseslinjer blev fastlagt af den daværende miljø- og energiminister efter indstilling fra Strandbeskyttelseskommissionen. Arealet, hvor der i dag er opført ferieboliger, var ubebygget ved ikrafttrædelse af den udvidede strandbeskyttelseslinje, og derfor blev det - i overensstemmelse med Strandbeskyttelseskommissionens retningslinjer - omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinje. Ved ikrafttrædelsen af den nye beskyttelseslinje forelå der imidlertid en vedtaget partiel byplanvedtægt (i den konkrete sag sidestillet med en lokalplan), og denne kunne lovligt udnyttes efter sit formål også efter linjens ikrafttræden, hvilket skete i 2008.

Kystdirektoratet kan således på ovenstående baggrund fastslå, at det ikke er en fejl, at det pågældende areal er omfattet af strandbeskyttelse.

Tilbage står spørgsmålet, om det pågældende areal er omfattet af bestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, der behandles i nærværende afgørelse. Kystdirektoratet anser arealet, der er bebygget med ferieboliger, og som ligger nær havnearealerne og nær en større boligbebyggelse, for at være et bynært areal, der ligger omkring havnen, jf. naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. Strandbeskyttelseslinjen kan derfor ophæves på dette areal.

Kystdirektoratet kan således delvist imødekomme Nordfyns Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på arealer ved Bogense Havn.

På baggrund af afgørelsen vil Kystdirektoratet ændre strandbeskyttelseslinjens forløb som det fremgår af kortet i figur 3.

Figur 3. Kortudsnittet viser det nye forløb af strandbeskyttelseslinjen på og ved Bogense Havn som fastlagt af Kystdirektoratet.

NORDFYNS KOMMUNE

Bilag 3

Otterup Lystbådehavn

Ansøgning

Nordfyns Kommune har ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på et areal på og ved Otterup lystbådehavn, se figur 1.

Figur 2. Luftfoto 2017 viser Otterup Lystbådehavn midt i billedet. Strandbeskyttelseslinjen er markeret med rød.

Det ansøgte areal er ikke omfattet af naturfredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

Det ansøgte areal er ikke omfattet af naturtypebeskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3.

Natura 2000-område nr. 110, Odense Fjord (Habitatområde nr. 94, Fuglebeskyttelsesområde nr. 75) grænser direkte op til havnen.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 94

Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Vadeflade (1140)
	Lagune* (1150)	Bugt (1160)
	Rev (1170)	Strandvold med enårige planter (1210)
	Strandvold med flerårige planter (1220)	Kystklint/klippe (1230)
	Enårig strandengsvegetation (1310)	Strandeng (1330)
	Søbred med småurter (3130)	Vandløb (3260)
	Våd hede (4010)	Tør hede (4030)
	Enekrat (5130)	Kalkoverdrev* (6210)
	Tidvis våd eng (6410)	Urtebræmme (6430)
	Kildevæld* (7220)	Rigkær (7230)
	Bøg på muld (9130)	Ege-blandskov (9160)
Arter:	Skæv vindelsnegl (1014)	

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 75

Fugle:	knopsvane (T)	sangsvane (T)
	havørn (TY)	rørhøg (Y)
	blishøne (T)	klyde (Y)
	hjejle (T)	splitterne (Y)
	fjordterne (Y)	havterne (Y)

Begrundelse for afgørelsen

Af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i en afgørelse efter stk. 1 efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse kan bestemme, at reglerne i § 15, stk. 1, ikke skal gælde nærmere bestemte bynære arealer i eller omkring havnen. Der kan derfor ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i en havn, hvis havnen ligger bynært placeret, og der kan ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på arealer, der er bynære og ligger omkring havnen.

Det er således en grundlæggende betingelse for at ophæve strandbeskyttelseslinjen i henhold til lovens § 69, stk. 3, at der er tale om en havn, der ligger bynært placeret. Det er Kystdirektoratets vurdering, at med en afstand på cirka 2 km til nærmeste bymæssige bebyggelse i landsbyen Hessum kan Otterup Lystbådehavn ikke karakteriseres som en bynær havn.

Kystdirektoratet finder på den baggrund, at Otterup Lystbådehavn og de ansøgte arealer omkring havnen ikke opfylder kriterierne, der ligger til grund for bestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 3.

Kystdirektoratet kan således ikke imødekomme Nordfyns Kommunes anmodning om at ophæve strandbeskyttelseslinjen på og ved Otterup Lystbådehavn.